

El “problema del Priorat” que Jordi Pujol no va voler explicar

Roger Palà

L'esperpèntica [compareixença de Jordi Pujol al Parlament](#) per donar detalls de la seva confessió per frau fiscal restarà en la memòria col·lectiva com la imatge (una més) de l'inexorable final de règim que estem vivint. Moltes són les preguntes dels diputats que l'expresident -convertit en caricatura de sí mateix- va deixar sense resposta. **Tot plegat es podria resumir en la referència Pujol al cas Priorat**, menyspreant el tema que pocs minuts abans [havia exposat Joan Herrera](#) en el seu torn de preguntes: **“poden parlar si volen de no se quin problema que va passar al Priorat no se quin any. Jo no en parlaré”**.

Parlem, doncs, del Cas Priorat, un d'aquells episodis que conté tots els ingredients de la tragicomèdia pujolista i l'oasi estancat dels noranta. La primera particularitat del cas és que esclata a partir d'una denúncia provinent de les files del propi partit, cosa rara per aquests verals. A finals de 1995, el recent nomenat gerent del consell comarcal d'aquesta comarca tarragonina, **Marc Escolà**, [denuncia a la fiscalia](#) les males pràctiques en la contractació pública en l'etapa que va precedir a la seva gestió. El propi Escolà ho recordava fa poc en un article titulat [“Pujol, busqueu per la p de Priorat”](#). Segons es va demostrar posteriorment, entre els anys 1992 i 1994 el llavors gerent de l'organisme, **Enric d'Anguera**, havia creat una sèrie d'empreses fantasma per aconseguir subvencions de la Generalitat i, a més, hauria remunerat per a feines inexistents a l'empresa Eco-Lògica, propietat de l'enginyer d'**Armand Gutiérrez**. Entre els empleats d'Eco-Lògica figurava, ai, **Pere Pujol Ferrusola**, el quart fill de Jordi Pujol. L'episodi més plàstic del Cas Priorat el recordava el mateix Herrera el passat divendres: el diumenge 20 de gener de 1996, Pujol es va desplaçar personalment fins a Falset per esbronar **Jaume Figueras**, el president del Consell que havia ordenat la denúncia dels fets.

Una cosa que fa excepcional el Cas Priorat és que va acabar [amb una condemna](#). **Josep Maria Buil**, president del consell comarcal en el moments dels fets, en va sortir absolt. Però D'Anguera i l'empresari Gutiérrez van ser condemnats a penes de presó per malversació de cabals públics i falsedat. El Tribunal Suprem [va ratificar l'any 2003](#) la condemna dels dos acusats: cinc anys en el cas d'Anguera, quatre anys i tres mesos en el cas de Gutiérrez, i multes per valor de 190.000 euros en total. No es va poder provar, això sí, el que va defensar durant tot el judici Marc Escolà: que el Cas Priorat era en realitat una trama de finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya. Per completar el retrat del règim pujolista, dos apunts. El primer: l'advocat que va defensar l'empresari Gutiérrez en el Cas Priorat [va ser Cristobal Martell](#), actual lletrat de la família Pujol Ferrusola. El segon: D'Anguera va ser parcialment indultat pel govern de Rodríguez Zapatero l'any 2009. [Coses del BOE](#).

“Net de corrupció? Jo crec que sí...”

De “problemes” com els del Priorat, en 23 anys de pujolisme, n'hi va haver un grapat. Es fa difícil esmentar una xifra concreta: és d'esperar que durant la comissió d'investigació sobre el Cas Pujol al Parlament transcendeixin més dades, però **podrien ser més de seixanta casos des de principi dels anys 80**: des dels casos Banca Catalana i Casinos durant els anys vuitanta fins als recents casos Palau o Adigsa, passant pel Cas Treball. La gran majoria, tancats en fals. El drama de CiU és que hi ha massa “problemes” com el del Priorat, i l’“això no toca” ja no és una sortida possible. Més encara en un moment en què els reptes plantejats en clau nacional, amb el 9N a la cantonada, són

enormes. Aquests són dies en què caldria periodisme asèptic i transparència i concreció màximes. I què tenim? Doncs la claca més embogida que mai amb els “dies històrics”, metàfores marineres més o menys ocultes i respostes inquietants [com la d’Artur Mas a la pregunta de Mònica Terribas el passat dissabte](#). Minut 53. “Vostè està net de corrupció?”, digué la periodista. “Jo crec que sí, vaja”, contestà el President després d’un segon etern. **“Puc haver tingut alguna falla alguna vegada, com tothom... Potser sí, no ho se”**. Poques hores abans, en seu parlamentària, Pujol havia dit que **“si talles una branca, poden caure nius i l’arbre sencer”**. Com va dir [el periodista Cristian Segura a Twitter](#), la vida ha continuat com si res.

Actualització 19h: El company Jordi Martí Font ens informa que la trajectòria d’Enric d’Anguera ha tingut continuïtat després del Cas Priorat. Resulta que d’Anguera està al darrera d’un dels episodis més surrealistes que ha viscut la comarca durant els últims temps: el concert fantasma dels **Rolling Stones** a Falset. D’Anguera seria la persona que hauria presentat la proposta a l’Ajuntament per realitzar aquest recital, [sense tenir cap compromís tancat amb la promotora Doctor Music](#), que gestiona els concerts del grup a l’Estat espanyol. El Diari de Tarragona [ho explicava aquí](#).